

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

11 септември 2014 година *

„Обжалване — Конкуренция — Картели — Член 81, параграф 1 ЕО — Система на платежни карти във Франция — Решение на сдружения на предприятия — Пазар на издаването — Ценови мерки, приложими към „новонавлизащите участници“ — Членска такса и т.нар. механизми за „регулиране на функцията акцептиране“ и за „събуждане на спящите членове“ — Понятие за ограничаване на конкуренцията „с оглед на целта“ — Разглеждане на степента на вредност върху конкуренцията“

По дело C-67/13 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 8 февруари 2013 г.,

Groupement des cartes bancaires (CB), установено в Париж (Франция), за което се явяват F. Pradelles, O. Fauré и C. Ornellas-Chancerelles, адвокати, както и от J. Ruiz Calzado, abogado,

жалбоподател,

като другите страни в производството са:

Европейска комисия, за която се явяват O. Beynet както и от V. Bottka и B. Mongin, в качеството на представители,

ответник в първоинстанционното производство,

BNP Paribas, установено в Париж, за което се явяват O. de Juvigny, D. Berg и P. Heusse, адвокати,

BPCE, по-рано Caisse Nationale des Caisses d'Épargne et de Prévoyance (CNCEP), установено в Париж, за което се явяват A. Choffel, S. Hautbourg, L. Laidi и R. Eid, адвокати,

Société Générale SA, установено в Париж, за което се явяват P. Guibert и P. Patat, адвокати,

встъпили страни в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: М. Pešič, председател на състава, С. G. Fernlund, А. Ó Caoimh (докладчик), С. Toader и Е. Jarašiūnas, съдии,

генерален адвокат: N. Wahl,

секретар: V. Tourrès, администратор,

* Език на производството: френски.

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 22 януари 2014 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 27 март 2014 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 С жалбата си Groupement des cartes bancaires (CB) (наричано по-нататък „Groupement“) иска отмяната на решение на Общия съд на Европейския съюз СВ/Комисия (Т-491/07, EU:T:2012:633, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“), с което се отхвърля жалбата му за отмяна на Решение С(2007) 5060 окончателен на Комисията от 17 октомври 2008 година относно производство съгласно член [81 ЕО] (COMP/D1/38606 — Groupement des cartes bancaires („СВ“) (наричано по-нататък „спорното решение“).

Обстоятелства, предхождащи спора и спорното решение

- 2 Обстоятелствата, предхождащи спора и основните елементи на спорното решение, както следват от точки 1—48 от обжалваното съдебно решение, могат да се обобщят по следния начин.
- 3 Жалбоподателят е обединение по икономически интереси, създадено през 1984 г. по френското право от основните френски банкови институции с цел постигане на оперативна съвместимост между системите за плащания и тегления с банкови карти (наричани по-нататък „СВ“), издавани от неговите членове (наричана по-нататък „системата на СВ“). На практика тази оперативна съвместимост позволява една карта СВ, издадена от член на Groupement, да се използва за извършване на плащания към всички търговци, свързани към системата на СВ, с посредничеството на всеки от останалите членове на Groupement и/или за теглене от автоматични разпределителни устройства за банкноти (наричани по-нататък „АРУБ“), поддържани от всички останали членове. Членовете на Groupement, които наброяват 148 към 29 юни 2007 г., са или т.нар. „водещи институции“, или институции, свързани с водещи институции. Сред единадесетте водещи институции в учредителния договор на Groupement фигурират BNP Paribas, BPCE и Société Générale SA (наричано по-нататък „Société Générale“).
- 4 На 10 декември 2002 г. в съответствие с Регламент на Съвета от 6 февруари 1962 година, първи регламент за прилагане на членове [81 ЕО] и [82 ЕО] (ОВ 1962 г., 13, стр. 204; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8 том 1 стр. 3) Groupement уведомява Комисията за различни нови правила, които са предвидени за системата СВ и се състоят по-специално в три ценови мерки (наричани по-нататък „разглежданите мерки“):
 - механизъм, наречен „Механизъм за регулиране на функцията акцептиране“ (наричан по-нататък „MERFA“), който според Groupement има за цел, от една страна, да стимулира членовете, които са по-често издатели отколкото приобретатели, да развиват дейността си по акцептиране, и от друга страна, да даде финансово изражение на усилията на онези от членовете, чиято дейност по акцептиране е значително по-голяма от дейността им по издаване. Предвидената с тази цел формула се състои в съпоставянето на дела на съответния член във всички дейности по акцептиране в системата СВ (пресметнати в рамките на „Системата за идентификация в регистъра на предприятията“ SIREN и в рамките на експлоатацията на АРУБ) и дела на същия член във всички дейности по издаване в тази система, които обозначават издаването от банка на карти СВ за плащане и за теглене на приносител. Предвидено е било MERFA да се прилага при съотношение между двете квоти

под 0,5. Получените чрез MERFA суми е следвало да се разпределят между членовете на Groupement, които не дължат суми на това основание, пропорционално на техния принос в дейността по акцептиране. Тези членове могли да използват по свое усмотрение събраните по този начин суми;

- реформа на условията за членство в Groupement, която включва наред с фиксирана встъпителна членска такса от 50 000 EUR, и такса за всяка СВ, издадена и активна в продължение на три години след присъединяването, и евентуално, допълнителна членска такса, приложима за онези от членовете, които в продължение или в края на шестата година след присъединяването си имат на склад такова количество СВ, което надхвърля трикратното количество СВ на склад в края на третата година след присъединяването им;
 - механизъм, наречен „събуждане на спящите членове“, представляващ такса за всяка издадена СВ, приложима по отношение на неактивните или слабо активни членове преди датата на влизане в сила на новите ценови мерки, когато техният дял във всички дейности по издаване на СВ в системата СВ през годините 2003, 2004 и 2005 е бил три пъти по-голям от дела им във всички дейности с СВ в цялата система СВ през финансовата 2000 г., финансовата 2001 г. или финансовата 2002 г.
- 5 На 6 юли 2004 г. Комисията приема първо изложение на възраженията, адресирано до Groupement и до неговите девет водещи институции, обект на проверките, в което тя ги упреква, че са сключили „тайно антиконкурентно споразумение“, което „има за цел изцяло да ограничи конкуренцията между банките, страни по споразумението, както и по съгласуван начин да ограничи конкуренцията на новонавлизащите участници (по-специално големите търговски вериги, банките онлайн и чуждестранните банки) на пазара на издаване на банкови карти“. Тя счита, че „уведомлението [от 10 декември 2002 г.] е направено с цел да се прикрие истинското съдържание на антиконкурентното споразумение“. Тя изразява намерение да не придава никакво значение на уведомлението и да наложи глоба на адресатите на това изложение на възраженията. Groupement отговаря на това изложение на възраженията на 8 ноември 2004 г., а на 16 и 17 декември 2004 г. се провежда изслушване.
- 6 На 17 юли 2006 г. Комисията приема второ изложение на възраженията, адресирано само до Groupement. В него тя посочва, че първото изложение на възраженията следва да се счита за оттеглено. Това второ изложение на възраженията се отнася до решение на сдружения на предприятия, установяващо серия от ценови мерки с антиконкурентна цел или последици. Groupement отговаря на това второ изложение на възраженията на 19 октомври 2006 г. и на 13 ноември 2006 г. се провежда изслушване.
- 7 На 20 юли 2007 г. Groupement представя предложение за ангажименти съгласно член 9 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове [81 ЕО] и [82 ЕО] (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167), което е отхвърлено от генералния директор на генерална дирекция „Конкуренция“ на Комисията като несвоевременно и недостатъчно.
- 8 Поради това Комисията приема спорното решение, в което преценява, че Groupement е нарушило член 81 ЕО. Това решение съдържа по-конкретно следните съображения:
- Разглежданият пазар се определя като пазар на издаване на платежни карти във Франция.
 - Разглежданите мерки представляват решение на сдружения на предприятия.

- Тези мерки имат антиконкурентна цел. Целта, за която свидетелстват самите формули, предвидени в тях, противоречи на целите на тези мерки, посочени в уведомлението от 10 декември 2002 г. От една страна, тези мерки не са подходящи за насърчаване на акцептирането и водят или до налагането на свръхразходи за членовете, за които се прилагат, или до ограничаване на дейността по издаване на членовете, по отношение на които те иначе биха се прилагали. От друга страна, функцията на MERFA за стимулиране на дейността по акцептиране е в противоречие с функцията на междубанковите комисиони и с функцията на допълнителната членска такса и на таксата за „събуждане на спящите членове“. Тази антиконкурентна цел отговаря на действителните цели на тези мерки, изразени от водещите институции по време на тяхното изготвяне, а именно стремежът да се възпрепятства конкуренцията на новонавлизащите участници и ощетяването им, стремежът да се защитят приходите на водещите институции и стремежът да се ограничи намаляването на цената на банковите карти.
 - Разглежданите мерки имат и за резултат ограничаване на конкуренцията. По-специално през периода на прилагането им (между 1 януари 2003 г. и 8 юни 2004 г.) тези мерки са довели до спад в плановете на новонавлизащите участници за издаване на СВ и до предотвратяване на намаляването на цените на СВ, както за новонавлизащите участници, така и за водещите институции.
 - Условието за прилагане на член 81, параграф 3 ЕО не са налице. Обосновката на разглежданите мерки, в частност що се отнася до MERFA като механизъм за поддържане на баланс между функцията акцептиране и функцията издаване, не може да бъде приета, тъй като референтното съотношение между дейността по издаване и дейността по акцептиране, е това на водещите институции, а не на един оптимален баланс за системата СВ.
- 9 При това положение в диспозитива на спорното решение Комисията приема:

„Член 1

Ценовите мерки, приети от [Grouperment] с решения от 8 и 29 ноември 2002 г. [на управителния съвет], а именно [MERFA], членската такса за всяка карта и допълнителната членска такса, както и [таксата за събуждане на спящите членове], приложима за членовете на Grouperment, които не са развивали значителна дейност „СВ“ след присъединяване им, противоречат на член 81 [ЕО].

Член 2

Grouperment трябва да преустанови незабавно нарушението, посочено в член 1, като оттегли ценовите мерки, за които се отнася уведомлението, посочени в същия член, доколкото това вече не е направено.

Grouperment трябва да се въздържа за в бъдеще от всякакви мерки или поведение със същата или подобна цел“.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

- 10 С молба, депозирана в секретариата на Общия съд на 27 декември 2007 г., жалбоподателят подава жалба за отмяна на спорното решение. BNP Paribas, BPCE и Société Générale встъпват в подкрепа на жалбоподателя.
- 11 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква шест основания. Първото основание е изведено от нарушение на член 81 ЕО поради грешки в метода за анализ на разглежданите мерки и на определените пазари, от нарушение на принципа за равно третиране и от липса на

мотиви. Второто основание е изведено от нарушение на член 81, параграф 1 ЕО поради грешки при прилагане на правото, фактически грешки и грешки в преценката при изследване на целта на разглежданите мерки. С третото си основание жалбоподателят счита, че Комисията е допуснала грешки при прилагане на правото, фактически грешки и грешки в преценката относно резултатите от разглежданите мерки. Четвъртото основание, повдигнато при условията на евентуалност, е изведено от нарушение на член 81, параграф 3 ЕО поради грешки при прилагане на правото, фактически грешки и грешки в преценката относно приложимостта на тази разпоредба към разглежданите мерки. С петото си основание жалбоподателят поддържа, че Комисията е нарушила принципа на добра администрация. Накрая, шестото основание е изведено от нарушение на принципите на пропорционалност и на правна сигурност поради разпорежданията, посочени в член 2 от спорното решение.

- 12 След като отхвърля всички тези основания, Общият съд отхвърля и жалбата в нейната цялост.

Искания на страните и производството пред Съда

- 13 В жалбата си жалбоподателят моли Съда:

- да отмени обжалваното съдебно решение,
- да върне делото на Общия съд, освен ако не прецени, че разполага с достатъчно данни, за да отмени спорното решение, и
- да осъди Комисията да заплати направените в производствата пред Съда и пред Общия съд съдебни разноски.

- 14 Комисията моли Съда да отхвърли жалбата и да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

- 15 BNP Paribas, BPCE и Société Générale правят искания, които са еднакви с тези на жалбоподателя.

По жалбата

- 16 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква три основания. Първото основание е изведено от грешки при прилагане на правото при прилагане на понятието „ограничаване на конкуренцията с оглед на целта“ по смисъла на член 81, параграф 1 ЕО. Второто основание е изведено от грешки при прилагане на правото при прилагане на понятието „ограничаване на конкуренцията с оглед на резултата“ по смисъла на същата тази разпоредба. Третото основание се извежда от нарушение от Общия съд на принципите на пропорционалност и на правна сигурност, доколкото той не е отменил разпореждането, посочено в член 2, втора алинея от спорното решение.

- 17 Най-напред жалбоподателят, подкрепен по този въпрос от BNP Paribas и BPCE, изтъква, че Общият съд е пропуснал да спомене елементи от описанието на фактите в точки 1—48 от обжалваното съдебно решение, което показвало, че той изобщо не се е разграничил от позицията на Комисията и че не е упражнил задълбочения правен и фактически контрол, който Съдът изисква. От една страна, Общият съд е пропуснал да посочи факта, че радикалната промяна в позицията на Комисията в хода на разследването между първото и второто изложение на възраженията се обяснявало с основни грешки в анализа, открити от съветника одитор след изслушването на 16 и 17 декември 2004 г., които не били поправени нито Комисията, нито от Общия съд след това. От друга страна, в обжалваното съдебно решение не се споменавало нищо относно разискванията на съдебното заседание от 16 май 2012 г. във

връзка с понятието за ограничаване с оглед на целта, по-специално във връзка с тълкуването, дадено в решение *Beef Industry Development Society и Barry Brothers* (C-209/07, EU:C:2008:643, наричано по-нататък „решение BIDS“).

Доводи на страните

- 18 С първото си основание жалбоподателят, към който се присъединяват BNP Paribas, BPCE и Société Générale, изтъква, че при преценката на съдържанието, целите и контекста на разглежданите мерки Общият съд е допуснал няколко грешки при прилагане на правното понятие „ограничаване на конкуренцията с оглед на целта“ по смисъла на член 81, параграф 1 ЕО, вследствие на което е забранил *per se* всяка цена, начислена от един икономически оператор на друг. Това основание се подразделя на три части.

По първата част на първото основание, изведена от грешки при прилагане на правото при преценката на съдържанието на разглежданите мерки

- 19 Жалбоподателят, към който се присъединяват BNP Paribas, BPCE и Société Générale, изтъква на първо място, че Общият съд е допуснал грешки при прилагане на правото при анализа на „самата“ цел на разглежданите мерки.
- 20 Общият съд не изследвал степента на вредата от спорните мерки, основавайки се на тяхното съдържание, а се придържал единствено към субективните намерения на някои членове на Groupement. Така Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като приел в точки 126 и 132 от обжалваното съдебно решение, че от самите формули на разглежданите мерки произтичало, че тези мерки имат антиконкурентна цел, чиято същност е да пречат конкуренцията на новонавлизащите участници на съответния пазар. Всъщност посочените мерки не съдържали никакъв вредоносен за конкуренцията механизъм. От една страна, целта на тези мерки била, за разлика от мерките, разглеждани в решение BIDS, не да се принудят членовете да излязат от Groupement или да се попречи на нови членове да влязат в него, а да се увеличи броят на търговците, участващи в системата. От друга страна, с тези мерки само се предоставяли на членовете на системата СВ различни алтернативи от обикновено участие в системата, давайки им право да изберат вида на тяхното участие в зависимост от собствената им индивидуална стратегия.
- 21 Освен това Общият съд изопачил доказателствата, достигайки до извода в точки 127, 170 и 178—183 от обжалваното съдебно решение, че известен брой пречки силно затруднявали на практика разгръщането на дейността по акцептиране от новонавлизащите, като се обосновавал с изявленията на Комисията и като без валидно обяснение не взел предвид доказателствата, от които се установява противното.
- 22 На второ място, жалбоподателят поддържа, че Общият съд допуснал грешки при прилагане на правото при отчитането на генезиса на приемането на разглежданите мерки във вида, в който той е представен в иззетите документи по време на проверките, извършени в помещенията на Groupement и на някои от неговите членове.
- 23 Най-напред, вземайки предвид в точки 186 и 256 от обжалваното съдебно решение индивидуалните изказвания, направени „във вътрешен кръг“ от някои водещи институции преди приемането на разглежданите мерки, за да анализира целта на тези мерки, Общият съд направил погрешен анализ, доколкото тези изказвания отразявали не волята на Groupement, а само тази на някои от неговите членове. Едно решение можело да се счита за решение на сдружения на предприятия, ако представлява верен израз на волята на своя автор. В настоящия случай обстоятелствата по подготовката и приемането на решението не били релевантни, тъй като единствено окончателното решение, тоест мерките, за които е било изпратено

уведомлението, изразявали напълно намерението на Groupement. Освен това генезисът на мерките бил взет предвид не за да потвърди анализа на целта на същите, а вместо анализ на съдържанието на тези мерки.

24. Нещо повече, Общият съд изопачил доказателствата, като направил неуместен подбор между подготвителните изказвания, изетите документи и изявленията на новонавлизащи участници. Редица доказателства, свързани по-специално с необходимостта от борба с паразитизма и със загрижеността да се спазва правото на конкуренцията, доказвали обаче наличието на реално съмнение относно ограничаването на конкуренцията, което трябвало да бъде взето предвид от Общият съд. Изопачаването било още по-явно с оглед на факта, че Общият съд използвал същите доказателства, които използвала Комисията, без да се разграничи от нейните изводи в първото изложение на възраженията.
25. От своя страна BNP Paribas, BPCE и Société Générale добавят, че Общият съд погрешно е приел в точки 124 и 146 от обжалваното съдебно решение, че понятието за ограничаване на конкуренцията „с оглед на целта“ не трябва да се тълкува ограничително. Всъщност това понятие можело да се прилага единствено за споразуменията, за които е вътрешноприсъща цел, която по самото си естество се отличава със сериозност и степен на вредност, поради което няма съмнения, че те могат да имат негативно отражение върху функционирането на конкуренцията и следователно не е необходимо да се преценяват техните потенциални последици.
26. На първо място, що се отнася до анализа на целта на разглежданите мерки Комисията счита, че в конкретния случай Общият съд е потвърдил наличието на ограничаване на конкуренцията с оглед на целта, без да се основава на изявленията на членовете на Groupement, а след като разглежда самата формула на MERFA, по силата на която всички банки, чиято дейност, свързана с акцептиране, е забележимо по-слаба от тяхната дейност по издаване, са автоматично подложени на тази такса. Така реалната цел на MERFA била да наложи поведение — ограничаване на издаването на карти или избор да се понесе допълнителен разход, какъвто не понасят водещите институции — ограничавайки възможността на новонавлизащите участници да се конкурират свободно с водещите институции. Жалбоподателят не бил доказал, че мерките, които целят изключването на някои новонавлизащи участници, не представляват ограничения на конкуренцията „с оглед на целта“. Що се отнася до твърдението, че мерките имат само насърчаващ ефект, Комисията отбелязва, че Общият съд е анализирал и потвърдил заключението на Комисията, констатиращо наличието на големи пречки за развитието на дейността по акцептиране. Общият съд заключил, че за новонавлизащите участници оставали само две възможности, да заплатят таксата или ограничат своята дейност по издаване. При тези обстоятелства Общият съд правилно бил подчертал сходството между мерките, стоящи в основата на решение BIDS, и разглежданите мерки, доколкото те представляват пречка за естественото развитие на пазарните дялове на производителите, като ги насърчават, налагайки им вноска с възпиращ характер, да не надвишават определен обем на производство.
27. Комисията счита също така, че жалбоподателят не е успял да докаже изопачаване от страна на Общия съд, което да проличава ясно от материалите по делото. За да достигне до заключението в точка 127 от обжалваното съдебно решение, че развитието на дейността по акцептиране е било твърде затруднено, Общият съд анализирал в точки 160—194 от посоченото решение всички доводи на жалбоподателя. Изложеното в тези точки не било обсъдено и не било сериозно оборено.
28. На второ място, що се отнася до генезиса на мерките, Комисията счита, че жалбоподателят се опитва да получи преразглеждане на фактическите съображения, изложени в точки 256 и 257 от обжалваното съдебно решение, които повече не могат да бъдат оспорвани на стадия на обжалването. При всички случаи констатацията, че дадено споразумение има за цел ограничаване на конкуренцията не можела да се обори с факта, че намерението за ограничаване

на конкуренцията не е било доказано по отношение на всички страни по това споразумение. Освен това от обжалваното съдебно решение недвусмислено следвало, че изказванията и субективните намерения на някои членове на Groupement са били взети предвид от Общия съд с цел допълване и потвърждаване. Накрая, жалбоподателят не бил посочил нито един от елементите, за които твърди, че са изопачени, и не бил обяснил причините за изразеното съмнение. Ето защо твърдението за изопачаване било недопустимо.

По втората част на първото основание, изведена от грешки при прилагане на правото при преценката на целите на разглежданите мерки

- 29 Жалбоподателят счита, че Общият съд неправилно е отказал да прецени борбата с паразитизма в системата СВ от гледна точка на член 81 параграф 1 ЕО, при все че признава същата за легитимна цел. Така този съд приел, че мерките за борба с паразитизма са антиконкурентни по естеството си. Вместо това Общият съд трябвало да признае, че е изключено да е налице ограничаване на конкуренцията с оглед на целта, след като мерките на Groupement целят да се стимулира дейността по акцептиране и да се намери оптимално съотношение между дейностите по акцептиране и издаване. В съответствие с принципа на пропорционалност тези мерки били подходящи, тъй като те са системни мерки, предприети в интерес на цялата система СВ, и са балансирани, доколкото предоставят възможност на всеки от членовете на Groupement да направи избор, отговарящ на неговото индивидуално състояние.
- 30 Société Générale добавя, че Общият съд не може да твърди, че целите на разглежданите мерки произтичали изключително от анализа, направен във връзка с член 81, параграф 3 ЕО, и едновременно с това да счита, че Комисията е имала право да вземе предвид намерението на страните при преценката на ограничителния характер на тези мерки. Освен това Общият съд трябвало да провери тезата на Комисията, че разглежданите мерки не били подходящи, за да насърчат дейността по акцептиране. Всъщност, за да се определи дали дадено споразумение попада в приложното поле на член 81, параграф 1 ЕО, трябвало да се разгледат целите, които се преследват с него.
- 31 Комисията поддържа, че жалбоподателят, който не се е позовал на теорията за допълнителните ограничения пред Общия съд, не е успял да докаже, че ограничаването на свободата на действие, наложено на новонавлизащите участници в полза на участващите банки, е било необходимо и особено важно за преследването на целта за борба с паразитизма в системата СВ. В действителност разглежданите мерки не били подходящи за постигане на преследваните цели и били дискриминационни в полза на водещите институции. Твърденията на жалбоподателя били оборени от Общия съд и не се потвърждавали от никакво разсъждение или доказателство. Те били в разрез с фактическите констатации на Общия съд.

По третата част на първото основание, изведена от грешки при прилагане на правото при преценката на контекста на разглежданите мерки

- 32 Жалбоподателят, подкрепен от ВРСЕ и Société Générale, изтъква, че Общият съд е допуснал грешки при прилагане на правото, доколкото, от една страна, не е направил цялостен анализ на системата СВ, и от друга страна, не е взел предвид многостранните последици върху конкуренцията на мерките на Groupement, като се е съсредоточил върху дейността по издаване на карти, без да вземе предвид нито законната цел за защита на системата СВ срещу паразитните феномени, нито съществуването на активна конкуренция в дейността по акцептиране.
- 33 На първо място, жалбоподателят упреква Общия съд, че е преценил неправилно правния контекст на спора, като е дал погрешно тълкуване на съдебната практика. В частност Общият съд трябвало да установи, че разглежданите мерки се различават осезателно от разглежданите в

предходната практика вредни практики. Безпочвен бил опитът на Общия съд да намери сходни елементи между настоящото дело и решение BIDS. Освен това мотивите на обжалваното решение били противоречиви, доколкото в точки 94 и 99 от същото Общият съд твърди, че практиките, изследвани в решенията на Комисията от 9 август 2001 г. — Visa International (COMP/2929.373), и от 24 юли 2002 г., Visa International — многостранна такса за обмен (COMP/29.373), се различават осезателно от разглежданите в настоящото дело, и в същото време, че тези две решения се отнасят за „сходни или еднакви положения“. Грешката в анализа се дължала и на обстоятелството, че Комисията е приела да обсъди евентуални ангажименти съгласно член 9 от Регламент №1/2003, тоест мерки „за преодоляване на загрижеността [й]“, които не са характерни за нарушение на правилата на конкуренцията.

- 34 На второ място, жалбоподателят намира, че Общият съд е отчел погрешно икономическия контекст, пренебрегвайки двустранното функциониране на системите за плащания. В действителност Общият съд погрешно свел анализа си единствено до пазара на издаването, без да вземе предвид пазара на акцептирането. При положение че признава двустранното естество на системата СВ, Общият съд не можел да направи извода, че само едно от двете проявления на тази система е изключително релевантно за правилния анализ на целта на разглежданите мерки. Отчитането на тези две проявления е трябвало доведе Общия съд до констатацията, че посочените мерки действително целели да защитят тази система, а не да нарушат конкуренцията на издателите на карти СВ.
- 35 ВРСЕ и Société Générale добавят в това отношение, че като приема в точка 105 от обжалваното съдебно решение, че изискванията за равновесие между тези дейности не трябва да бъдат разглеждани с оглед на член 81, параграф 1 ЕО, доколкото единственият взет предвид пазар е този на издаването на карти, Общият съд е смесил понятието за определяне на съответния пазар с това за анализ на правния и икономическия контекст на дадено споразумение. От съдебната практика обаче не следва, че за да се приложи член 81, параграф 1 ЕО, определението на съответния пазар позволява да се изключат от анализа за наличието на евентуална антиконкурентна цел елементи от икономическо или правно естество само защото те се отнасят до различен пазар.
- 36 На трето място, жалбоподателят счита, че Общият съд погрешно е взел предвид икономическия контекст, като пропуснал да упражни контрол върху комплексните икономически съображения. Контролът на съда на Съюза обаче включвал проверката дали изтъкнатите елементи представляват всички релевантни данни, необходими за да се прецени дадена сложна ситуация, и дали те са от такъв характер, че да подкрепят изведените от тях заключения. В настоящия случай Общият съд обаче не извършил дори и минимален обективен контрол върху икономическите съображения, съдържащи се в спорното решение, а се ограничил в точки 320 и 321 от обжалваното съдебно решение да отрече значението на някои направени от Groupement икономически изследвания поради предполагаемото им противоречие с други изследвания.
- 37 Комисията изтъква, на първо място, че представеният от жалбоподателя прочит на обжалваното съдебно решение е непълен, доколкото Общият съд не е открил разнопосочни последици върху конкуренцията. Общият съд бил посочил, че мерките нямат проконкурентен ефект и че няма паразитизъм в системата СВ. Следователно с борбата срещу паразитизма не можело да се обоснове дискриминационна мярка, която ограничава условията за влизане на пазара. Освен това видовете споразумения, разглеждани в член 81, параграф 1 ЕО, не представлявали изчерпателен списък на забранените тайни споразумения. Разглежданите мерки обаче се доближавали до тайни съгласувани практики, които са квалифицирани като ограничаване с оглед на целта в решение BIDS, поради причините, посочени в точки 197 и 198 от обжалваното съдебно решение. Въпреки сложността на тези мерки проличавало ясно тяхното естество на споразумения за изключване на достъпа, целящи да разубедят всяко ново влизане на конкуренти на пазара. Що се отнася до спазването на задължението за мотивиране в

точки 94—99 от обжалваното съдебно решение, Общият съд обяснил причините, поради които решенията Visa International и Visa International — многостранна такса за обмен, са много по-различни от разглежданите мерки. Накрая, що се отнася до факта, че са били замислени евентуални ангажименти, това основание било недопустимо, тъй като Общият съд не бил сезиран с този въпрос. При всички случаи Комисията разполагала с широка свобода на преценка в тази област и нищо не позволявало да се заключи, че твърдяна липса на тежест на нарушението е щяла да накара Комисията да започне процедура по поемане на ангажименти.

- 38 На второ място, що се отнася до двустранния характер на системата СВ, Комисията констатира, че Общият съд е анализирал и проверил причините, поради които тя не е взела предвид някои проучвания, представени от Groupement. Следователно твърдението за нарушение, според което Общият съд не отговорил на позицията на икономистите „не заслужавало внимание“ и при всички случаи се отнасяло до фактически въпрос, върху който Съдът не може да осъществи контрол в рамките на производство по обжалване. Впрочем в настоящото дело нарушението се отнасяло само до пазара на издаването. Общият съд отхвърлил тезата, че дейностите по акцептиране и тези по издаване спадат към един-единствен пазар на близките банкови услуги.
- 39 На трето място, що се отнася до упражнявания от Общия съд контрол върху сложни икономически съображения, Комисията счита, че от точки 320 и 321 от обжалваното съдебно решение следва, че Общият съд е направил прочит и анализ на двете допълнителни проучвания, представени от жалбоподателя като доказателство, че генерираните от дейността по акцептиране положителни външни въздействия били по-значителни от тези, генерирани от дейността по издаване. Освен това Общият съд отхвърлил твърдението за изопачаване от страна на Комисията на тези две проучвания, с което е бил сезиран. Жалбоподателят не успял да докаже, че анализът на Общия съд е бил опорочен от грешка при прилагане на правото или от явна грешка в преценката.

Съображения на Съда

- 40 С първото си основание, чиито три части следва да се разгледат заедно, жалбоподателят, поддържан от BNP Paribas, BPCE и Société Générale, изтъква по същество, че обжалваното съдебно решение е опорочено от грешки при прилагане на правото, доколкото в нарушение на член 81, параграф 1 ЕО Общият съд е приел, че разглежданите мерки имали за „цел“ да ограничат конкуренцията по смисъла на тази разпоредба, като по този начин погрешно се освободил от разглеждането на техните конкретни последици върху конкуренцията.

Предварителни бележки

- 41 Следва още в самото начало да се подчертае, че от член 256 ДФЕС и член 58, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз следва, че единствено Общият съд е компетентен, от една страна, да установява фактите, освен в случаите, когато неточността на фактическите му констатации следва от представените пред него материали по делото, и от друга страна, да преценява тези факти. При все това, когато Общият съд е установил или е преценил фактите, по силата на член 256 ДФЕС Съдът е компетентен да упражни контрол върху правната квалификация на тези факти и върху правните последици, които Общият съд е извел от тях (вж. по-конкретно решение Alliance One International и Standard Commercial Tobacco/Комисия и Комисия/Alliance One International и др., C-628/10 P и C-14/11 P, EU:C:2012:479, т. 84 както и цитираната съдебна практика).

- 42 Впрочем следва да се напомни, че в съответствие с правилата на ДЕС и на ДФЕС относно разпределението на компетенциите между Комисията и юрисдикциите на Съюза Комисията има задачата, под контрола на Общия съд и Съда, да следи за прилагането на принципите, заложи в членове 81 ЕО и 82 ЕО (вж. в този смисъл по-специално решение *Masterfoods* и НВ, C-344/98, EU:C:2000:689, т. 46).
- 43 Следва също да се напомни, че принципът на ефективна съдебна защита е общ принцип на правото на Съюза, който понастоящем намира израз в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз (вж. в този смисъл по-конкретно решение *Chalkor/Комисия*, C-386/10 P, EU:C:2011:815, т. 52 и цитираната съдебна практика).
- 44 Така от съдебната практика на Съюза следва, че когато е сезиран в съответствие с член 263 ДФЕС с жалба за отмяна на решение за прилагане на член 81, параграф 1 ЕО, Общият съд по правило трябва, въз основа на представените от жалбоподателя данни в подкрепа на изтъкнатите основания, да упражни пълен контрол, за да провери дали са изпълнени условията за прилагане на тази разпоредба (вж. в този смисъл решения *Remia* и др./Комисия, 42/84, EU:C:1985:327, т. 34, *Chalkor/Комисия*, EU:C:2011:815, т. 54 и 62, както и *Otis* и др., C-199/11, EU:C:2012:684, т. 59). Общият съд трябва също да провери дали Комисията е мотивирала своето решение (вж. в този смисъл решение *Chalkor/Комисия*, EU:C:2011:815, т. 61 и цитираната съдебна практика, както и решение *Otis* и др. EU:C:2012:684, т. 60).
- 45 В хода на този контрол Общият съд не може да се основе на свободата на преценка, с която разполага Комисията, по силата на ролята, която ѝ е възложена от ДЕС и ДФЕС, за да откаже да осъществи задълбочен контрол както от правна, така и от фактическа страна (вж. в този смисъл решение *Chalkor/Комисия*, EU:C:2011:815, т. 62, както и решение *Otis* и др., EU:C:2012:684, т. 61).
- 46 По-специално, макар да е вярно, че по силата на своята роля Комисията разполага със свобода на преценка в областта на икономиката, по-конкретно в рамките на сложните икономически съображения, това не означава, както следва от предходната точка на настоящото решение, че Общият съд трябва да се въздържа от проверка на дадената от Комисията правна квалификация на данните от икономическо естество. Всъщност, при все че последният не може да замести със своята собствена преценка икономическата преценка на Комисията, която има институционална компетентност да направи това (вж. в този смисъл по-специално решения *Bertelsmann* и *Sony Corporation of America/Impala*, C-413/06 P, EU:C:2008:392, т. 145, както и решение *Frucona Košice/Комисия*, C-73/11 P, EU:C:2013:32, т. 89 и цитираната съдебна практика), от вече трайно установената съдебна практика следва, че съдът на Съюза трябва по-специално да провери не само дали посочените доказателства точно установяват фактите, дали са достоверни и съгласувани, но и дали тези доказателства включват всички релевантни данни, които трябва да бъдат взети предвид, за да се прецени дадена сложна ситуация, както и това дали те са от такъв характер, че да подкрепят изведените от тях заключения (вж. в този смисъл по-конкретно решения *Chalkor/Комисия*, EU:C:2011:815, т. 54 и цитираната съдебна практика, както и *Otis* и др., EU:C:2012:684, т. 59).
- 47 Именно с оглед на тези принципи трябва да се провери дали правилно Общият съд е заключил в обжалваното съдебно решение, че разглежданите мерки имат за цел да ограничат конкуренцията по смисъла на член 81, параграф 1 ЕО.

По проверката за наличието на ограничаване на конкуренцията с оглед на „целта“ по смисъла на член 81, параграф 1 ЕО

- 48 Следва да се напомни, че за да попадне в приложното поле на забраната по член 81, параграф 1 ЕО споразумение, решение на сдружения на предприятия или съгласувана практика трябва да има „за своя цел или резултат“ предотвратяването, ограничаването или нарушаването на конкуренцията в рамките на вътрешния пазар.
- 49 В това отношение от практиката на Съда следва, че при някои видове съгласуване между предприятия степента на вредност за конкуренцията е достатъчна, за да може да се счита, че не е необходимо да се разгледат техните последици (вж. в този смисъл по-конкретно решения LTM, 56/65, EU:C:1966:38, 359 и 360, BIDS, т. 15, както и Allianz Hungária Biztosító и др., C-32/11, EU:C:2013:160, т. 34 и цитираната съдебна практика).
- 50 Тази съдебна практика следва от обстоятелството, че определени форми на съгласуване между предприятията могат по самото си естество да се разглеждат като увреждащи доброто функциониране на нормалната конкуренция (вж. в този смисъл по-конкретно решение Allianz Hungária Biztosító и др., EU:C:2013:160, т. 35, както и цитираната съдебна практика).
- 51 Следователно е прието, че за някои тайни действия, като тези, които водят до хоризонтално ценообразуване от картелите, може да се счита, че е толкова вероятно да имат негативни последици по-специално за цената, количеството или качеството на стоките и услугите, че за целите на прилагането на член 81, параграф 1 ЕО може да се приеме, че не е необходимо да се доказват конкретните им последици за пазара (вж. в този смисъл по-конкретно решение Clair, 123/83, EU:C:1985:33, т. 22). Всъщност опитът показва, че подобни действия водят до намаляване на производството и увеличаване на цените, при което се стига до лошо разпределяне на ресурсите в ущърб по-специално на потребителите.
- 52 Ако обаче анализът на даден вид съгласуване между предприятия не показва достатъчна степен на вредност за конкуренцията, трябва да се разгледат последиците от него, като за установяване на неговата забрана е необходимо да са налице обстоятелства, с които се установява че всъщност конкуренцията е била в значителна степен или предотвратена, или ограничена, или нарушена (решение Allianz Hungária Biztosító и др., EU:C:2013:160, т. 34, както и цитираната съдебна практика).
- 53 Съгласно практиката на Съда, за да се прецени дали определено споразумение между предприятия или решение на сдружения на предприятия има достатъчна степен на вредност, за да се счита за ограничаване на конкуренцията „с оглед на целта“ по смисъла на член 81, параграф 1 ЕО, следва да се разгледат съдържанието на неговите разпоредби, преследваните от него цели, както и икономическият и правният контекст, в който то се вписва. При преценката на този контекст следва да се вземе предвид и естеството на засегнатите стоки или услуги, както и реалните условия на функционирането и структурата на съответния пазар или пазари (вж. в този смисъл решение Allianz Hungária Biztosító и др., EU:C:2013:160, т. 36, както и цитираната съдебна практика).
- 54 Освен това, макар и намерението на страните да не представлява необходим елемент за установяване на ограничителния характер на даден вид съгласуване между предприятия, няма забрана органите в областта на конкуренцията или националните юрисдикции и тези на Съюза да го вземат предвид (вж. решение Allianz Hungária Biztosító и др., EU:C:2013:160, т. 37, както и цитираната съдебна практика).

55 В конкретния случай следва да се констатира, че в обжалваното съдебно решение Общият съд определя релевантните правни критерии, които да се вземат предвид, за да се определи наличието в настоящото дело на ограничаване на конкуренцията „с оглед на целта“ по смисъла на член 81, параграф 1 ЕО, като излага следното в точки 124 и 125 от това решение:

„124 Съгласно съдебната практика, видовете споразумения, разглеждани в член 81, параграф 1, букви а) —д) ЕО не представляват изчерпателен списък на забранените тайни споразумения и следователно не следва понятието за нарушение с оглед на целта да се тълкува ограничително (вж. в този смисъл решение [BIDS], точки 22 и 23).

125 За да се прецени антиконкурентният характер на споразумение или на решение на сдружения на предприятия, следва да се разгледат по-конкретно съдържанието на разпоредбите му, целите, които то се стреми да постигне, както и икономическият и правен контекст, в който то се вписва. В това отношение е достатъчно споразумението или решението на сдружения на предприятия да може да доведе до отрицателни резултати за конкуренцията. С други думи, като се отчита правният и икономически контекст, в който се вписва, то трябва просто да бъде в състояние конкретно да предотврати, ограничи или наруши конкуренцията в рамките на общия пазар. Не е необходимо нито конкуренцията да е действително предотвратена, ограничена или нарушена, нито да е налице пряка връзка между това решение и потребителските цени. Освен това макар намерението на страните да не представлява необходим елемент за установяване на ограничителния характер на дадено споразумение, нищо не забранява на Комисията или на общностните юрисдикции да го вземат предвид (вж. в този смисъл решение *T-Mobile Netherlands* и др., C-8/08, [EU:C:2009:343], т. 31, 39 и 43, и решение *GlaxoSmithKline Services* и др./Комисия и др., [C-501/06 P, C-513/06 P, C-515/06 P и C-519/06 P, EU:C:2009:610], т. 58 и цитираната съдебна практика)“.

56 Налага се констатацията, че така Общият съд отчасти се е разграничил от практиката на Съда и следователно е допуснал грешки при прилагане на правото, що се отнася до определянето на релевантните правни критерии за преценката за наличието на ограничаване на конкуренцията „с оглед на целта“ по смисъла на член 81, параграф 1 ЕО.

57 Всъщност, от една страна, в точка 125 от обжалваното съдебно решение, когато определя понятието за ограничаване на конкуренцията „с оглед на целта“ по смисъла на тази разпоредба, Общият съд е пропуснал да се позове на постоянната практика на Съда, спомената по-горе в точки 49—52 от настоящото решение, пренебрегвайки по този начин това, че основният правен критерий за определяне дали съгласуване между предприятия съдържа подобно ограничаване на конкуренцията „с оглед на целта“ се състои в констатацията, че подобно съгласуване само по себе си засяга в достатъчна степен конкуренцията.

58 От друга страна, с оглед на тази съдебна практика Общият съд погрешно е приел в точка 124 от обжалваното съдебно решение, а след това в точка 146 от същото решение, че понятието за ограничаване на конкуренцията „с оглед на целта“ не трябва да се тълкува „ограничително“. Всъщност понятието за ограничаване на конкуренцията „с оглед на целта“ е приложимо само към някои видове съгласувания между предприятия, отличаващи се с достатъчна степен на вредност по отношение на конкуренцията, за да се приеме, че не е необходимо разглеждане на техните резултати, доколкото в противен случай Комисията би била освободена от задължението да доказва конкретните последици върху пазара от споразумения, за които изобщо не е установено, че поради самото им естество засягат доброто функциониране на нормалната конкуренция. В това отношение не е релевантно обстоятелството, че видовете споразумения, предвидени в член 81, параграф 1 ЕО, не представляват изчерпателен списък на забранените тайни споразумения.

- 59 Все пак следва да се провери дали тези грешки при прилагане на правото са били от естество да опорочат направения от Общия съд анализ относно квалифицирането на разглежданите мерки с оглед на член 81, параграф 1 ЕО.
- 60 В това отношение следва да се констатира, че видно от точки 198, 227 и 234 от обжалваното съдебно решение Общият съд е приел, че разглежданите мерки имат за цел да ограничат конкуренцията по смисъла на член 81, параграф 1 ЕО, доколкото по същество те поставят пречки за конкуренцията на новонавлизащите участници на пазара на издаване на платежни карти във Франция.
- 61 Както следва от точки 137, 204, 220, 223, 238 и 267 от обжалваното съдебно решение, Общият съд, след като възпроизвежда в точки 126—133 от това решение съдържанието на няколко съображения от спорното решение, приема, че тази антиконкурентна цел произтича от самите формули за изчисление, предвидени за разглежданите мерки.
- 62 При тези обстоятелства Общият съд приема по-конкретно в точки 76 и 140—144 от обжалваното съдебно решение, че фактът, че разглежданите мерки преследват легитимна цел за борба с паразитизма в системата СВ не изключва това те да могат да се разглеждат като имащи цел за ограничаване на конкуренцията и това е така още повече с оглед на това, че тази цел, както следва от самите формули, предвидени за посочените мерки, противоречи на обявените от Groupement цели.
- 63 Също така Общият съд приема, по-конкретно в точки 104 и 105 от обжалваното съдебно решение, че изискванията за равновесие между дейността по издаване и тази по акцептиране в системата СВ не следва да се разглеждат в рамките на член 81, параграф 1 ЕО, доколкото единственият разглеждан пазар бил намиращият се надолу по веригата пазар на издаването на платежни карти.
- 64 Накрая Общият съд също приема, по-конкретно в точки 134, 136 и 267 от обжалваното съдебно решение, че само с цел „допълване и потвърждаване“ в спорното решение Комисията се е основала на намерението на Groupement, изведено от събраните при проверките документи, съдържащи изявленията на водещите институции на стадия на подготовката на разглежданите мерки.
- 65 Макар от обжалваното съдебно решение да следва, че Общият съд е приел, че ограничителната цел на разглежданите мерки произтича единствено от тяхното съдържание, налага се констатацията, че той обаче изобщо не е установил в рамките на своя контрол на законосъобразността на спорното решение с какво посоченото съдържание показва наличието на ограничаване на конкуренцията „с оглед на целта“ по смисъла на член 81, параграф 1 ЕО.
- 66 В това отношение наистина Общият съд изтъква в точка 132 от обжалваното съдебно решение, че Комисията е приела „с оглед на формулите, предвидени в разглежданите мерки, и поради трудностите да се развива дейността по акцептиране, че тези мерки са налагали на членовете на Groupement, за които са се прилагали, или да ограничат дейността си по издаване, или да понесат разноси (свързани с издаването), каквито не са понасяли останалите членове на Groupement, сред които са водещите институции. Тези формули по този начин ограничават възможността за членовете, за които се прилагат, да се конкурират (чрез цената) на пазара на издаване с членовете на Groupement, за които те не се прилагат“.
- 67 Също така в точка 133 от обжалваното съдебно решение Общият съд посочва, че според Комисията предоставената от Groupement функция на MERFA по насърчаване на развитието на акцептирането, „е в противоречие с функцията на междубанковите комисии, които насърчават

издаването, [...] и с обстоятелството, че допълнителната членска такса и таксата за събуждане на спящите членове санкционират банките, които не са издали достатъчно карти през непосредствено предходен период“.

- 68 От това Общият съд прави извода в точки 197, 198, 227 и 234 от обжалваното съдебно решение, че спорните мерки, подобно на разглежданите в решение BIDS, имат за цел да поставят пречки пред конкуренцията на новонавлизащите участници на пазара на издаване на платежни карти във Франция, тъй като те задължават банките, за които се отнасят, да платят такса или да ограничат своите дейности по издаване.
- 69 При все това, въпреки че по този начин Общият съд е изложил причините, поради които с оглед на техните формули е възможно разглежданите мерки да ограничат конкуренцията и следователно да попаднат под ударите на забраната по член 81, параграф 1 ЕО, той по никакъв начин не е обосновал, в разрез с изискванията, произтичащи от припомнената в точки 49 и 50 от настоящото решение съдебна практика, с какво това ограничаване на конкуренцията е в достатъчна степен вредно, че може да бъде квалифицирано като ограничаване „с оглед на целта“ по смисъла на тази разпоредба, тъй като в обжалваното съдебно решение този въпрос не е анализиран.
- 70 Макар наистина, както Общият съд правилно е установил в точки 76 и 140—144 от обжалваното съдебно решение, фактът, че разглежданите мерки преследват легитимна цел за борба с паразитизма в системата СВ, не изключва това те да могат да се разглеждат като имащи за цел ограничаване на конкуренцията, все пак тази ограничителна цел трябва да се докаже.
- 71 От това следва, че с квалификацията си на разглежданите мерки Общият съд не само е опорочил мотивите на обжалваното съдебно решение, но е дал и погрешно тълкуване и е приложил погрешно член 81, параграф 1 ЕО.
- 72 Всъщност, макар по-конкретно от точки 204 и 247 от обжалваното съдебно решение да следва, че Общият съд е отхвърлил многократно твърдението на жалбоподателя, че от формулите, предвидени за разглежданите мерки, следва, че те са целели да развият дейностите по акцептиране на членовете, за да се постигне оптимално ниво на равновесие между дейностите по издаване и тези по акцептиране, няма спор, както впрочем следва по-конкретно от точки 198, 199, 245, 247 и 327 от обжалваното съдебно решение, че посочените формули насърчават членовете на Groupement да не надвишават определен обем на издаване на карти СВ, за да избегнат плащането на въведените с посочените мерки такси, което им позволява да достигнат определено съотношение между дейностите по издаване и дейностите по акцептиране на членовете на Groupement.
- 73 След като обаче посочва в точка 83 от обжалваното съдебно решение, че Groupement е активен на „пазара на системите за плащания“, в точка 102 от това решение Общият съд отбелязва в рамките на своята автономна преценка на фактите, която не се оспорва в рамките на настоящото обжалване, че в конкретния случай в система за плащане с карта от двустранен вид, като тази на Groupement, дейностите по издаване и по акцептиране са „абсолютно необходими“ една на друга и за функционирането на тази система, с оглед на това, от една страна, че търговците не биха се присъединили към посочената система, ако броят на приносителите на карти е недостатъчен, и от друга страна, че потребителите не биха искали да притежават карта, ако тя не може да се използва при достатъчен брой търговци.
- 74 След като констатира в точка 104 от обжалваното съдебно решение, че съществуват „взаимодействия“ между дейностите по „издаване“ и „акцептиране“ на платежна система и че тези дейности пораждаат „непреки мрежови последици“, поради това че масовостта на приемането на картите от търговците и броят на картите в обращение взаимно си влияят,

Общият съд не е могъл, без да допусне грешка при прилагане на правото, да направи извод, че разглежданите мерки имат за цел да ограничат конкуренцията по смисъла на член 81, параграф 1 ЕО.

- 75 Всъщност, след като е приел, че възприетите от тези мерки формули целели да установят определено съотношение между дейността по издаване и тази по акцептиране на членовете на Groupement, на тази основа Общият съд е можел най-много да направи извода, че посочените мерки са имали за цел да наложат финансово участие на членовете на Groupement, които се ползват от положените от други членове усилия за развитието на дейностите по акцептиране на системата. Подобна цел обаче не би могла да се счита за вредна поради самото си естество за доброто функциониране на нормалната конкуренция, тъй като и самият Общ съд е приел по-конкретно в точки 76 и 77 от обжалваното съдебно решение, че борбата с паразитизма в системата СВ представлява легитимна цел.
- 76 В това отношение, както генералният адвокат отбелязва в точка 149 от своето заключение, Общият съд погрешно е приел в точка 105 от обжалваното съдебно решение, че анализът на изискванията за равновесие между дейностите по издаване и акцептиране в рамките на системата за плащане не може да се извърши в рамките на член 81, параграф 1 ЕО, доколкото съответният пазар не бил този на системите за плащане във Франция, а намиращият се надолу по веригата пазар за издаване на платежни карти в тази държава членка.
- 77 Така Общият съд е смесил въпроса за определянето на релевантния пазар с този за контекста, който следва да се вземе предвид, за да се определи дали съдържанието на споразумение или решение на сдружения на предприятия показва наличието на ограничаване на конкуренцията „с оглед на целта“ по смисъла на член 81, параграф 1 ЕО.
- 78 Всъщност съгласно съдебната практика, припомнена в точка 53 от настоящото решение, за да се прецени дали определено съгласуване между предприятия е по естеството си вредно за нормалното функциониране на конкуренцията следва да се вземе предвид всеки релевантен елемент — с оглед по-специално на естеството на разглежданите услуги, както и на реалните условия на функционирането и на структурата на пазарите — относно икономическия или правния контекст, в който посоченото съгласуване се вписва, без да е важно дали подобен елемент спада към съответния пазар.
- 79 Това трябва да е така в частност, когато този елемент се състои именно в отчитането на наличието на взаимодействия между съответния пазар и друг, свързан с него, но отделен пазар (вж. по аналогия решения Delimitis, C-234/89, EU:C:1991:91, т. 17—23, както и Allianz Hungária Biztosító и др., EU:C:2013:160, т. 42), и на по-голямо основание, когато, както е в случая, са налице взаимодействия между двата аспекта на двустранна система.
- 80 Наистина не може да се изключи вероятността, както Общият съд е констатирал в точки 198, 227 и 234 от обжалваното съдебно решение, разглежданите мерки да възпрепятстват конкуренцията на новонавлизащите участници с оглед на създадените с тях трудности за засилване на дейността по акцептиране на тези новонавлизащи участници и дори да доведат до изключването на последните от системата в зависимост, както ВРСЕ е изтъкнало в хода на съдебното заседание, от нивото на изискваните такси в приложение на посочените мерки.
- 81 Въпреки това, както генералният адвокат посочва в точка 131 от своето заключение, подобна констатация се отнася до изследване на резултатите от споменатите мерки, а не на тяхната цел.
- 82 Така се налага констатацията, че Общият съд в точки 161—193 от обжалваното съдебно решение под формата на разглеждане на „възможностите“, предоставени на членовете на Groupement с разглежданите мерки, последвано в точка 194 от това решение от извода, че „на практика MERFA предоставя две възможности на включените в нея банки: плащането на такса

или ограничаването на издаването на карти СВ“, на практика е преценил потенциалните резултати от посочените мерки, извършвайки анализ на трудностите за банките да развият дейността по акцептиране въз основа на данните за пазара, изявленията на някои банки и иззетите документи при проверките, като по този начин сам показва, че разглежданите мерки не могат да се считат за вредни „по самото си естество“ за доброто функциониране на нормалната конкуренция.

- 83 В това отношение в точки 197 и 198 от обжалваното съдебно решение Общият съд погрешно е приел, че разглежданите мерки могат да се считат за аналогични на тези, изследвани от Съда в решение BIDS, според което посочените споразумения (наричани по-нататък „споразуменията BIDS“), сключени между десетимата основни преработватели на говеждо и телешко месо в Ирландия, членове на BIDS, имали за цел да ограничат конкуренцията по смисъла на член 81, параграф 1 ЕО.
- 84 Всъщност, като предвиждат намаляване на капацитета на преработване с около 25 %, споразуменията BIDS са целели основно според собственото им съдържание да позволят на няколко предприятия да приложат обща политика, която има за цел да благоприятства излизането от пазара на някои от тях и вследствие на това да намали свръхкапацитета, който засяга рентабилността им, като им пречи да реализират икономии от мащаб. Така споразуменията BIDS целели да променят чувствително структурата на пазара чрез механизъм, предназначен да насърчи излизането на конкурентни предприятия с оглед, от една страна, на увеличаване на степента на концентрация на съответния пазар, като се намали значително броят на предприятията, които предлагат услуги за преработка, а от друга страна, на премахване на близо 75 % от излишния производствен капацитет (решение BIDS, точки 31—33).
- 85 В обжалваното съдебно решение обаче Общият съд по никакъв начин не е констатирал, а въпреки и никоя от страните не е поддържала пред него, че разглежданите мерки, подобно на споразуменията BIDS, са целели да изменят съществено структурата на пазара, засегнат от механизъм, предназначен да насърчи излизането на конкурентните предприятия и следователно, че тези мерки имат степен на вредност, като тази на споразуменията BIDS.
- 86 Макар Общият съд да е посочил в точка 198 от обжалваното съдебно решение, че разглежданите мерки насърчават членовете на Groupement да не надвишават определен обем на издаване на карти СВ, безспорно целта на подобно насърчаване е била според собствените му констатации в точки 245, 247 и 327 от това решение, не да се намалят евентуални свръхкапацитети на пазара на издаването на платежни карти във Франция, а да се достигне до определено съотношение между дейностите по издаване и дейностите по акцептиране на членовете на Groupement, с оглед на по-голямо развитие на системата СВ.
- 87 От това следва, че Общият съд не е могъл, без да допусне грешка при прилагане на правото, да квалифицира разглежданите мерки като ограничения на конкуренцията „с оглед на целта“ по смисъла на член 81, параграф 1 ЕО.
- 88 Доколкото в съответствие с напomenената в точка 54 от настоящото решение съдебна практика сами по себе си намеренията на Groupement не са достатъчни, за да докажат наличието на антиконкурентна цел и въпреки доколкото самият Общ съд е посочил в точки 134, 136 и 267 от обжалваното съдебно решение, че анализът на същите бил направен с цел допълване и потвърждаване, направените констатации от Общия съд в това отношение, по-конкретно в точки 251—266 от това решение, не биха могли в по-голяма степен, без да е необходимо разглеждане на изтъкнатите от жалбоподателя доводи по този въпрос, да обосноват подобно квалифициране.

- 89 Взети заедно, допуснатите от Общия съд грешки при прилагане на правото, що се отнася до релевантните правни критерии за преценката на наличието на ограничаване на конкуренцията „с оглед на целта“, мотивите на обжалваното съдебно решение и квалифицирането на разглежданите мерки с оглед на член 81, параграф 1 ЕО впрочем показват общ пропуск в анализа от страна на Общия съд и по този начин свидетелстват за липса на пълно и задълбочено разглеждане на доводите на жалбоподателите и на страните, насочени към отмяната на спорното решение.
- 90 Ограничавайки се, на няколко пъти, и по-конкретно в точки 126—136 от обжалваното съдебно решение, до това да възпроизведе съдържанието на спорното решение, всъщност Общият съд не е проверил, въпреки че бил длъжен да го направи, дали елементите, възприети от Комисията в това решение, са ѝ позволявали с основание да заключи, че с оглед на тяхното съдържание, техните цели и контекст разглежданите мерки увреждат в достатъчна степен конкуренцията, за да се считат за имащи за цел да ограничат конкуренцията по смисъла на член 81, параграф 1 ЕО и следователно дали посочените елементи са представлявали всички релевантни данни, които трябвало да бъдат взети предвид в тази връзка.
- 91 При тези обстоятелства е видно, че Общият съд не е изпълнил своето задължение да спазва изискваното в съдебната практика ниво на контрол, както е изложено в точки 42—46 от настоящото решение.
- 92 С оглед на всичко изложено дотук следва да се установи, че като е приел, че разглежданите мерки имат за цел да ограничат конкуренцията по смисъла на член 81, параграф 1 ЕО, Общият съд е допуснал грешки при прилагане на правото и не се е съобразил със степента на съдебен контрол, която се изисква от съдебната практика.
- 93 При това положение следва да се приеме първото основание на жалбата.
- 94 Ето защо следва обжалваното съдебно решение да се отмени единствено на това основание, без да е необходимо да се разглеждат останалите основания, посочени от жалбоподателя в неговата жалба.

По връщането на делото на Общия съд

- 95 Съгласно член 61 от Статута на Съда, ако жалбата е основателна, Съдът отменя решението на Общия съд. Той може сам да постанови окончателно решение по делото, когато фазата на производството позволява това или да върне делото на Общия съд за постановяване на решение.
- 96 В това отношение следва да се установи, че основанията, обосноваващи отмяната на обжалваното съдебно решение, не са от естество да доведат до пълната отмяна на спорното решение. Всъщност посочените основания водят до отмяната на това решение само в частта му, в която се установява, че разглежданите мерки имат за цел да ограничат конкуренцията по смисъла на член 81, параграф 1 ЕО.
- 97 При това положение по силата на съдебната практика, припомнена в точка 52 от настоящото решение, следва да се определи дали, както Комисията е приела в спорното решение, разглежданите споразумения имат „за цел“ да ограничат конкуренцията по смисъла на член 81, параграф 1 ЕО.
- 98 При все това този аспект на спора предполага разглеждането на сложни фактически въпроси въз основа на елементи, които, от една страна, не са били преценени от Общия съд в обжалваното съдебно решение, който в точки 270 и 271 от това решение е приел, че подобно разглеждане не е

необходимо, доколкото според него Комисията не е допуснала грешка, като е заключила в спорното решение, че разглежданите мерки имат антиконкурентна цел, и от друга страна, не са били разисквани пред Съда, от което следва, че фазата на производството не позволява постановяване на решение по този въпрос.

- ⁹⁹ Следователно делото трябва да се върне за ново разглеждане от Общия съд, който да се произнесе и по съдебните разноски.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

- 1) **Отменя решение на Общия съд на Европейския съюз от 29 ноември 2012 г., СВ/Комисия (T-491/07).**
- 2) **Връща делото на Общия съд на Европейския съюз.**
- 3) **Не се произнася по съдебните разноски.**

Подписи